

GAZETA KRAKOWSKA

Przebiegata na zwyczaayum pa-
pierce slp. 12, na francuskim slp. 15.

N^{ER} 78.

Pojedynczy numer na zwyczaay-
nym papierze gr. 10.

CZWARTEK DNIA 30 WRZEŚNIA 1830 ROKU.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr na 0°	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 7. 302	+ 3. 8	100			
29. 12	„ 6 800	+11 7	89	połud: ws. słaby	„ „	pogoda
8	„ 6. 2 5	+14 2	76	„ „	„ „	„ „
9	„ 5. 928	+ 7. 8	90	„ „	„ „	pogoda z szmura

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

KRAKÓW 30 września. — Z dzisiejszym numerem, kończy się pierwszy tom Gazety Krakowskiej nowego wydania. —

Piękna od trzech dni pogoda, wprowadza w południowe godziny, mnóstwo osób na przechadzki około miasta. — Upięknienia tegoroczne plantacji i przedmieść, daleko dosunięte zostały. — Piękny plac i bity gościniec pomiędzy Zamkiem i Bernardynami, robi puszny widok dla przybywających z Austrii do Krakowa. Będzie to jeden z najwyższych pomników gustu i gorliwości obywatelskiej swojego założyciela, J.W. Straszewskiego.

KURJER POLSKI z dnia 22 września, donosząc o zgonie Szymona Zbroja, właściciela we wsi Krowodrzu pod Krakowem, umieścił niektóre o nim szczegóły, tym bardziej wymagające sprostowania: że sposób w jakim są ułożone, mogłyby niejednego wpro-

wadzić w błędna wiarę, że pomieniony Szymon Zbroja, jest rzeczywiście historyczną osobą.

“We wsi Krowodrzu pod Krakowem (miejscowość niedaleko samego Łobzowa zakończył życie w zeszłym miesiącu właściciel tamtejszy Szymon Zbroja. Pochodził on z starożytnego rodziny, ulubionej od Kazimierza W., tego króla Chłopków: a kiedy zniknęli Piastów, węglał ród Jagiełłów, nie stało plemienia Wazów, potomstwo Zbroi trwa dotąd i składa jedną z najznakomitszych rodzin Łobzowa. Jeden to z jego dawnych przodków, pokrzywdzony został od Rokiczanów ulubieniec królewskiej, przez zagnanie jego szczerpły zagrody, dla zaprowadzenia pałacowego ogrodu. Owcześnie szczerpły, Bartłomiej Bródka, wystawił całą rzecz królowi, który nie tylko wynagrodził Zbroi poniesioną stratę, ale jeszcze z swej strony sownie go obdarzył. Całą tę okoliczność, przyjemnym piórem przytaczam

„nam Bratkowski w Zbiorze pieśni narodo-
 wych i Sielanek. Zmarły w sędziwej sta-
 rości Zbroja, należał do rządnych pracow-
 tych i cnotliwych włościan, niewstydzik
 się nigdy nazwiska chłopca, owszem chl-
 bę w nim znajdował. Wiedział dobrze, że
 jego przodkowie z królem mieli do czy-
 nienia, i z tego szlachetnie był dumnym. W
 czasie danego balu w r. 1816 w Sukienni-
 cach, z powodu ogłoszenia Rzeczypospoli-
 tej krakowskiej, pierwszy w sukcy kiere-
 zyi, w nowey czerwoney czapce, z szano-
 wną małżonką Prezesa Senatu, rozpoczął
 taniec polski. Syna swojego jedynaka Grze-
 gorza oddawał do szkół publicznych; po zda-
 niu egzaminu dojrzałości, gdy przybył w
 dom oycowski, włożył na niego wiejski
 ubiór krakowski, przeznaczając mu za mał-
 żonkę dorodną dziewczkę pięknie przybraną,
 oświadczając wolę swoją, by niezamieniał
 nigdy dawnego stanu. Kiedy mu radzono,
 aby go do akademii oddał i do innego sta-
 nu sposobił, z nieukontentowaniem zwołał:
 „Co? ja miałbym patrzeć na to, jak syn
 umy za stanu swego wyjdzie, i zaprze się
 dawnego Zbrojow imienia? Cnotą ci on
 jest wprawdzie, ale odwiecznym i szanow-
 nym, gdyby frak przywdział, rolę opuścił
 a nawet i szlaccicem został, wyiby dzi-
 siejszych posuniewiska godnym.— Syn też
 poszedł za radą oycy i dziś trudni się rol-
 nictwem i farmanką. Ten szlachetny po-
 stępek, zasługujący na takie wspomnienie,
 postużyć może za wzór godny naśladowa-
 nia dla innych zamoznierzycu włościan:
 „bo dążyć coraz wyżej w doskonałości mo-
 ralney i umysłowej, a losu dary cnować
 jak nam się dostaj; to cała tajemnica szczę-
 ścia ludzkiego. „ —

Okiełczność ta, wcale się ma inaczej,
 i dowodzi: jak by to było zacnie i pożyte-

cznie, gdyby poeci i prozaicy nasi, idąc wz-
 rem dawniejszych, odwoływali się zawsze
 do źródła, z którego czerpią swe powiastki.
 I tak autor sielanek P. Bratkowski, do którego
 świadectwa zwiędziony odsłał nas Kurjer,
 gdyby był czytelnikow objaśnił: z kąd dowie-
 dział się o tak odwieczney dynastyi poczi-
 wego wieśniaka Szymona Zbroi? niebyłby
 dziś powodem do artykułu historycznego,
 którego śladu, nawet ani w Kadłubku, do-
 czytaćby się niemożna. — Winienem przeto
 z obowiązku sumienia, oświadczyć zacnemu
 Kurjerowi i wszystkim jego czytelnikom: że
 cała historia Szymona Zbroi była przeze-
 mnie zmyślona, dla nadania większego in-
 teressu znajomey operetce: KAZIMIERZ WIELKI
 i BROZDA; — ze układaniem właśnie planu
 tej sielanki dramatyczne, zajęty, idąc pe-
 wnego dnia przez browodrę: postrzegłem krzyż
 przed domem, na którego podnożku, wyry-
 te było imię założyciela Szymona Zbroi, i bez
 wszelkiego obrzędu użyłem imienia jego do
 mey sztuczki, dla nazwania właściwież żół-
 nierza, z czasów króla Łokietka. — Plan
 ten, znajdzie łaskawy czytelnik w tomie
 pierwszym *Pszczołki Krakowskiej* z r. 1819
 od karty 235 w sposobie historyczney powieści
 o *królu chłopków*, pod artykułem PIELGRZYM
 TENCZYNA, przezemnie umieszczony. — Czy
 zmarły niedawno Szymon Zbroja, na balu
 w Sukiennicach, nie w roku 1816... ale w
 1818 rozpoczął taniec polski? o tem nic
 niewiem; to tylko jest mi wiadome: że na
 pierwszej wystawie powyższej operetki, znaj-
 dował się na parterze ze swoim synem. —
 Bydź może, iż tu jedno za drugie wzięto;
 bo operetka dopiero w lipcu 1820 r. pierwszy
 raz była grana, dawniej zaś ja sam o Szy-
 monie Zbroi nie słyszałem nic podobnego; —
 ztąd zaś považam się mniemac, że i ta wia-
 domość niema żadney zasady: — bo nawet

i podanie o synu jego, jest opaczne. — Nie oyciec bowiem odradził mu, po skończeniu piątej klasy w liceach (nie zdaniu *maturitatis* jak mylnie kuryer wyraża,) zaprzestąć dalszego ciągu nauk; ale on sam przez miłość swojego stanu włościańskiego, wyszedłszy ze szkół, przebrał się w karazyą (nie w kurezyą), pokochał piękną dziewczynę, jak sam wiejską; ożenił się i dotąd jest jednym z najznakomitszych *furmanow krakowskich*.

I biograficzna wiadomość o Bartłomieju Brózdzie, niechaj także nik go niewodzi. — Nieśmiertelny Weronicz zdaje się być tworcą historyczności jego nazwiska, a Stachowicz portretu w pokojach pałacu biskupów krakowskich. — Ja ztamtąd przynajmniej wziąłem Brózdę, i ncomieszkatem na rycinie przyznać się do tej zdobyczy.

Strzeżmy się z byle drobnostki tworzyć ustępów historycznych; takim bowiem sposobem, więcej bysiny jeszcze namnożyć mogli owych *p zepaści bezdennych*, w które zdradą wtrącano winowayców..... jak to w liście swym o zwiedzaniu Krakowa w numerze 254 Kuryera warszawskiego nmieszczonym, donosi nam ertystka dramatyczna, z pokoju sypialnego Jadwigi na zamku krolów naszych.

K. M.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

PARYZ 17 *w. września*. — Na posiedzeniu izby parów pod prezydencyą P. Pasquier, xżę Doudeauville wykonał przysięgę na wierność. Xżę Belluny PP. Dode i Puysegur przysięgli swe na piśmie. Xżę Talleyrand doniósł, iż mianowany został posłem przy dworze angielskim.

Minister spraw wewnętrznych, P. Guizot, zdał izbie deputowanych następujący wadny rapport o stanie kraju:

“Panowie! Król rozkazał nam przelożyć

Izbie stan Francyi i postępowania rządu, od dnia chwalebney rewolucyi, która tron ustaliła, i oyczyznę uratowała. Rząd pyszniąc się z swego zawiazku, czuje potrzebę ogłosić, w jakim rozumieniu przyjął przedstawione sobie zadanie, i jak je rozwiązać postanowił. Jest one wypadkiem bohaterskiego natężenia, zabezpieczającego sprawy i swobody ludu, przeciw fanatyzmowi, przemocy, i przywłaszczeniom. W niewielu dniach ukonczone zostało przedsięwzięcie, z uszanowaniem i zachowaniem praw szczególnych i publicznego porządku, jakiego dotąd w dziejach niema przykładu. Francya słuszną ożywiona dumą, postanowiła, aby tak świetne zwycięztwo nie zostało bez skutku; — uważa się jako oswobodzoną od systematu przewrotności, otrętwienia i niedołęztwa, które ją tak długo trapiły i rozjątrzały; — polega na dobrze wyrachowanej i na prawdzie ustalony polityce, która jey otwiera pole obszernego działania i swobód; na tej zasadzie życzy sobie niezachwianym i czynnym krokiem postępować. Ten rys wypadków, którym rząd jey winien swoje istnienie; i nadzieje, które ją ożywiają: stają się nam skazówką dalszego postępowania. Rząd Francyi czuje się bydź powołanym do czerpania swej mocy w instytucjach, które są rękoymią swobód krajowych; i do utrzymania prawego porządku, powoluem ustaw ulepszeniem, do rozwinięcia wszystkich sił i wykonania wszelkich praw na łonie ustalonego pokoju. Oto jest prawdziwa polityka, która jedynie owoce naszej rewolucyi doprowadzić może do dojrzałości. Dla ożywienia tej polityki, nypierwszą było potrzebą zapewnić sobie władzę, i powierzyć ją mężom, którzy są w stanie zjednać zwycięztwo sprawie ludu. Dzięki zwycięztwu roku 1830. Polityczne instytucye Francyi, wiednym dniu otrzymały celniejsze przekształcenia ja-

kich im potrzeba było. — Administracya zgodna wszędzie z obecnym stanem społecznościami krajowemi i konstytucyą; ciągle i nieodstępne rządy się niezmiennymi prawami; to dziś nieodzowną potrzebą, to jednomyślnym całego narodu jest życzeniem. Liczne zmiany urzędników publicznych, stały się nieuchronnemi. — Środek ten nadał większą sprężystość działaniom rządu. Dzieło zbliży się olbrzymim krokiem do swego wykończenia. Czas rozstrzygnie w krótko rzecz względem wyborów. Tymczasem można już powziąć rzetelne wobrażenia o obszerności i szybkości ogólnych działań, których obraz w krótkości podajemy. Minister wojny zaledwo objął urządowanie swoje, zatrudnił się natychmiast urządzeniem naczelnictw dywizyj i poddywizyj wojskowych. Dowództwa te, powierzone zostały 75 znakomitym officerom dawniejszej służby; dziecięciu z czasów panowania przeszłego utrzymanych zostało, ponieważ zaraz na początku oświadczyli się za nowym porządkiem rzeczy. W tymże czasie, i to jeszcze dnia 8go sierpnia, officerowie, mający zwyczajną inspekcję nad wojskiem, odwołani zostali; i 10 generałów poruczników, lub generałów majorów posłano do kornusów wojskowych, z rozkazem uwiadomienia ich, o wstąpieniu J. K. Mci na tron, i zapobieżenia rozdwójnieniu. Trzydzięści dziewięć pułków piechoty i dwa-

dziesiąt sześć pułków jazdy, otrzymały nowych pułkowników, inni officerowie pozmienniani zostali. Do 31 ważnych twierdz, posłano nowych dowódców. Kommissya z sztabowych officerów złożona, roztrząsa od 16go sierpnia prośby officerów, chcących być użytemi do służby, i w krótko rzecz tę ukończy. Na początku sierpnia, przedsięwzięto potrzebne środki rozpuszczenia pułków szwajcarskich i liniowych byłej gwardyi króla Karola X. i takowe uskuteczniło. Dla zastąpienia ubytku przez rozpuszczenie gwardyi królewskiej, pułki piesze doprowadzone zostaną do liczby 1500 ludzi, jazdy zaś do 700, artylleryi do 1450. Oprócz tego tworzone są tej chwili: pułk ułanów księcia Orleans, dwa pułki liniowe, a sześć batalionów lekkiej piechoty. Dwa bataliony żandarmeryi pieszej utworzono do służby w zachodnich departamentach. Dla miasta Paryża utworzoną jest gwardya municypalna, ktorej przeszło połowa już dzisiaj pełni służbę. Naczelnie dowództwo wojska afrykańskiego, powierzone jest innemu generałowi. Sztandar oyczysty wśród szeregów tego wojska powiewa, które z takim zapałem go przyjęło, z jakim zawsze do zwycięstwa iść zwykło. — Tym sposobem w przeciągu pięciu tygodni, cała armija francuzka doznała wielkiej i korzystnej dla dobra kraju przemiany.

(DOKONCZENIE JUTRO.)

D O N I E S I E N I E.

Wydział Spraw Wewnętrznych i Policji &c.

Pod liczbą 41 w ulicy skawińskiej na Kazimierzu w gminie 10 M. K. sytuowanej dom murywany z ogrodem oparkanym, kaplicą zgromadzenia Grecko-Oryentalnego w sobie mieszczący, sprzedany będzie drogą publicznej licytacyi na dziedziczną własność więcej dającemu nad oszacowanie przez urząd budownictwa sporządzonego w kwocie złp. 5820 gr. 20, w biurach wydziału spraw wewnętrznych i policji, w Aniu 14 października r. b. o godzinie 10 przed południem stanowczo odbyć się mającej, a to w moc postanowienia Senatu Rządzącego z d. 6 sierpnia r. b. Nr. 4230 D. G. S. wydanego, o niniejszym do publicznej wiadomości podając oznajmuje, iż o dalszych warunkach licytacyi po-
 znać będzie można wiadomość w biurach tegoż wydziału
 W Krakowie d. 14 września 1830 r.

Senator Prezydujący: X. Łętowski,
 Fickarski.

KONIEC TOMU IGO NOWEY GARETY.